

gjøre det til Gjenstand for nogenfømhelst Omhandling her i Thinget, om dette octroierede Compagnie fremdeles skulde have nogen Adkomst til at beholde den Eneret, det hidtil har havt eller ikke. Det Spørgsmaal, som han omhandlede, og hvorfor han paaberaabte sig de Forhandlinger, der ere foregaaede med Hensyn til Detroiens Confirmation, var blót med Hensyn til, hvorvidt Compagniet burde beholde dette Fortrin med Hensyn til Stempletpapirs Brug, det hidtil har havt, fremfor de private Assurandører. Hvad dette Spørgsmaal angaaer, saa troer jeg, at det af de Motiver, der ere medfulgte Regjeringens Forslag, og de Acter, der senere ere fremlagte i Thinget, er godt gjort, at det vilde være en uoverkommelig Byrde for de private Assurandører, om de fremdeles skulde betale den ved Forord. af 1828 bestemte Stempletpapirsafgift af deres Policer. Det Spørgsmaal, som dernæst forekommer mig at maatte komme under Overveielse, er derfor, om enten de private Assurandører skulle med Hensyn til Brugen af det stemplede Papir for Fremtiden sættes paa samme Fod, paa hvilken det octroierede Se-Assurance-Compagnie hidtil har været sat, eller om der i de hidtil gjældende Regler skulde være Noget til Hinder for at kunne ansætte disse tvende private Assurandører og det octroierede Compagnie til den samme Afgift. Efter mit Begreb kan der ikke være Noget derimod at indvende; thi Detroien hjemlede jo vel i sin Tid Assurance-Compagniet en Rettighed til at skrive sine Policer paa en ringere Sort Papir, hvilket ikke tilkom de andre dengang, men Detroien indeholdt ikke en absolut Rettighed, hvorefter Regjeringen ikke kunde give andre en lignende Begunstigelse. I de Detroier, der have været givne for Brandassurance-Compagnierne, have jo ogsaa disse Compagnier havt en Begunstigelse, nemlig en fuldkommen fritagelse for Brugen af Stempletpapir, men, som man har seet, har det været antaget, at den ikke var anderledes gjældende, end at jo Regjeringen Tid efter anden kunde give de øvrige Assurance-Compagnier en lignende fritagelse, hvilken ogsaa er givet dem i rigeligt Maal. Det Spørgsmaal, man dernæst kunde gaae over til, var, om man saaledes burde forhøje Stempletpapirsafgiften for

Assurance-Compagniet og derved sætte det paa lige Fod med de private Assurandører, eller om man skulde gaae den modsatte Vej og give de private Assurandører en saadan Nedsættelse, det nu tilkom Compagniet. I saa Henseende skal jeg ikke nægte, at det Udkast til en Lov, der her er fremlagt, forekommer mig at have adskillige Fortrin fremfor at bestemme en eensartet Tæxt for alle Policer; thi derved bliver netop givet en Nedsættelse med Hensyn til de Policer, for hvilke Præmien er meget ringe, og med Hensyn til de Summer, der forsikres, ere ogsaa de Summer, der ere de laveste, tilstaaet en Begunstigelse fremfor dem, der ere højere. Imidlertid kan det jo ikke nægtes, at Compagniet paa denne Maade vil lide et Tab i de Indtægter, det hidtil har havt, men derimod troer jeg ikke, at der fra Retfærdighedens Side egentlig kan siges Noget; thi Detroien er dog ikke bleven confirmeret. Et andet Spørgsmaal er det, om ikke Billighed kunde siges at tale derfor, og i denne Henseende maatte det dog efter mit Begreb komme i Betragtning, hvorvidt Assurance-Compagniet hidtil har havt saa stor Fordeel, at det kunde taale en saadan højere Afgift. Dette Spørgsmaal kan jeg ikke tilstrækkeligt besvare af Acterne, idetmindste ikke af dem, der have været til Thingets Disposition, men, efter hvad jeg har hørt, skal dets Fordeel rigtignok ikke have været stor. Men, som sagt, det er et Billigheds-Synspunkt, hvortil der ogsaa efter min Formenting maatte tages Hensyn, om Regjeringen kunde taale det Afsvær i Indtægter, som vilde være en Følge af, at en saadan Nedsættelse fandt Sted. I denne Henseende vil jo naturligtvis den høitærede Finanzminister hytte sig.

Orsted: Jeg skal ikke undersøge Spørgsmaalet om, hvorvidt Compagniet kan have billigt Krav paa at faae sit Monopol stadfæstet, siden det ikke gjør Paastand derpaa, og jeg troer, at det, efter Forholdenes Bestaenhed, ikke er af nogen Betydning, om det faaer det stadfæstet eller ikke, idet det ikke er Monopolet, som Monopol betragtes, men den Tillid, Compagniet har, der skal bidrage til, at det faaer tilstrækkeligt Erhverv. Spørgsmaalet er altsaa alene her om, hvorvidt Retfærdighed og